

Í Gøtu ein dag

1.

Í Gøtu ein dag
har hendi eitt undur, ei fyrr var tað sæð:
Tað skramblar sum heglingsæl - luftin var klár
tað ýlur av stormi - tó ei rørdist hár,
og klettarnir spreingjast, sum snarljós teir traff.
∴: Øll Gøta var paff. ∴:

2.

Ei undur var í:
Í Tróndargjógv undir Borðoyarlið
lá Tróndur og rembdist, hann spenti so fast,
at Trølkonufingur í liðinum brast,
og Kellingin datt, hon stóð tó so trygt,
∴: og Risin fekk gikt ∴:

3.

Nú vaknaði við
hin gamli í gjónni og royndi eitt stig,
men tungur var bulur og beinini veik,
tó hvat gjørði Tróndur, tá mátturin sveik?
Hann gandaði Geyta í grøvini lá,
∴: so Geyti stóð hjá. ∴:

4.

Teir heilsaðust so.
Hoyr olmussudýrið, mær tørvar eitt boð.
Eg svav her so leingi, eg sigi tær satt,
eg veit ikki, hvussu í Føroyum er statt.
Um tingið er sterkt og um menn lata skatt,
∴: meg lysti at frætt. ∴:

5.

Tað gekk so ein tíð,
og Geyti kom aftur í Borðoyarlið.
"Jú, nógv er at frætta, teir lesa í bók
um Sigmund og teg og um kalvan teg tók.
Í gandi hvør maður í Føroyum er nú
∴: nógv betur enn tú. ∴:

6.

Teir sigla í logn,
teir rógva og hava ei árar í ogn.
Teir tosa úr Gøtu og suður í Vág,
úr Føroyum til Hetlands eitt ílatog lá;
hin "rómarski" pávin lá deyður ein dag -
∴: brátt vistu teir tað. ∴:

7.

Men fólkið er smátt,
og kvinnurnar detta um miðjuna brátt.
Á høvðinum bera tær fjarðar og gras,
og eg sá ein mann nýta botn, tá hann las.
Á monnum er pannan so høg, at eg sá
∴: hana aftanífrá. ∴:

8.

Og alt letur skatt,
og mjøður er bannaður - jú tað er satt.
Tað mesta av jørðini fôr undir kong" -
Tá suffaði Tróndur: "So aftur í song! -
Men sig, hvat ger tingið? Nú, statt ei og bín!"
∴: "Jú, teir selja grýn!" ∴:

Tróndur Olsen
(*Tingakrossur 1915*)